

1. postní neděle (5.3.2017)

Výňatky z apoštolské exhortace papeže Františka *Radost evangelia*:

1. Radost evangelia naplňuje srdce i celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem. Ti, kdo přijímají spásu od něj, jsou vysvobozeni z hříchu, ze smutku, z vnitřní prázdnoty a z osamění. S Ježíšem Kristem se vždycky rodí a obnovuje radost. V této exhortaci se chci obrátit k věřícím křesťanům a pozvat je k nové etapě evangelizace, která bude poznamenána touto radostí, a naznačit cesty, jimiž se má církev v nejbližších letech ubírat.

2. Velké nebezpečí, které hrozí současnému světu s jeho rozmanitou, leč zatěžující konzumní nabídkou, je individualistický smutek, který prýští ze zpohodlnělého a lakomého srdce, z chorobného vyhledávání povrchních rozkoší a z otupělého svědomí. Když se vnitřní život uzavře do vlastních zájmů, nezbyvá už prostor pro druhé, nepřicházejí už chudí, Božímu hlasu se nenaslouchá, nezakouší se již radost z jeho lásky a nerodí se nadšení pro konání dobra. Toto konkrétní a trvalé nebezpečí hrozí i věřícím. Mnozí mu podléhají a stávají se rozmrzelými a nespokojenými lidmi bez života. Toto není volba důstojného a plného života, toto není Boží záměr s námi, toto není život v Duchu, který pramení ze srdce vzkříšeného Krista.

3. Zvu každého křesťana na jakémkoli místě a v jakékoli situaci k tomu, aby se hned dnes navrátil ke svému osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, nebo alespoň aby učinil rozhodnutí, že se s ním chce setkat a že ho bude každý den bez ustání hledat. Nikdo nemá sebemenší důvod myslet si, že se ho toto pozvání netýká, protože „z radosti, kterou dává Bůh, není nikdo vyloučen“. Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že on už na jeho příchod čekal s otevřenou náručí. Toto je

chvíle, kdy je třeba říci Ježíši Kristu: „Pane, nechával jsem se oklamávat, tisícero způsoby jsem unikal před tvou láskou, ale nyní jsem znovu zde, abych obnovil svoji smlouvu s tebou. Potřebuji tě. Vysvobod' mne znovu, Pane, přijmi mne opět do své vykupitelské náruče.“ (...)

6. Někteří křesťané – jak se zdá – žijí ve stylu postní doby bez Velikonoc. (...)

10. (...) Evangelizátor by se neměl tvářit pořád jako na pohřbu. (...) „Kéž by současný svět mohl slyšet radostnou zvěst, po níž ve své úzkosti i naději touží, nikoliv od hlasatelů smutných, malomyslných, netrpělivých a úzkostlivých, ale od hlasatelů evangelia, jejichž život kypí horlivostí. Od těch, kteří jako první zakusili Kristovou radost“.

Otázky k zamyšlení

- **Zakusil jsem (a prožívám) Kristovou radost („radost evangelia“) nebo mám pocit, že „žiju ve stylu postní doby bez Velikonoc“ (§1, 6 a 10)?**

- **Jak můžu konkrétně odpovědět na výzvu papeže, abych se „hned dnes navrátil ke svému osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, nebo alespoň abych učinil rozhodnutí, že se s ním chci setkat“ (§3)?**

- **Jaká rozhodnutí můžu udělat v této postní době, abych v této konzumní společnosti nespadol do pokušení „zpohodlnělého a lakomého srdce“ a do nebezpečí „individualistického smutku“ (§2)?**

„Pane, nechával jsem se oklamávat, tisícero způsoby jsem unikal před tvou láskou, ale nyní jsem znovu zde, abych obnovil svoji smlouvu s tebou. Potřebuji tě. Vysvobod' mne znovu, Pane, přijmi mne opět do své vykupitelské náruče.“ (§3)